

[Jensen-Stevns.]

sonale finder jeg i det hele taget tilfredsstillende. Jeg ser med nogen Undren, at § 2, 3die Stykke, aabner Mulighed for, at Beværterbevilling ogsaa kan gives til Stats- eller kommunale Tjenestemænd. Jeg ved meget vel, at det kun er en Overførelse af den almindelige Bestemmelse, man har i Næringsloven, men jeg finder det dog ikke rigtigt at tage den med her; jeg tænker for øvrigt ikke, at den vil blive anvendt i nogen synderlig Udstrækning, da det udtrykkelig fremhæves, at vedkommende Tjenestemand skal have sin foresattes Til- ladelse.

I § 33 forbydes det Gæstgivere o. s. v. at skænke for Personer, som maa antages at være berusede. Det er efter min Mening en vanskelig Bestemmelse. Jeg vilde have været mere tilfreds, hvis man havde bibeholdt den ældre og stadig fra Beværter- nes Side ønskede Formulering: „kendeligt berusede“; saa vilde vedkommende Beværter dog bedre vide, hvad han havde at holde sig til — han vil jo ikke være i Stand til at foretage nogen Spiritusprøve.

Jeg ser med Tilfredshed i § 22, Stk. 3, at Lejlighedsbevillinger kan gives til Møder og Fester i Forsamlingsbygninger, paa Højskoler, Landbrugsskoler og lignende Institutioner for indtil 3 Maaneder ad Gangen. Jeg forstaaer meget vel, at det altid har sin store Interesse for Landbrugs- skoler og Højskoler, at de, naar de har Efteraarsmøder eller Elevmøder, kan beværte deres Gæster paa Stedet og tage nogen Betaling derfor, men jeg synes, disse 3 Maaneder er et meget karrigt tilmaalt Tids- rum. Jeg synes, man kunde have givet i det mindste Skolerne, som jo alle er saare agtværdige Anstalter, en staaende Bevilling, for saa vidt som de ansøgte derom. Efter den foreslaaede Ordning skal de søge og søge og søge i en Evidelighed.

Endvidere er jeg ikke rigtig tilfreds med, at man forhøjer Bevillingsgebyrerne. De Folk, der her er Tale om, skal jo ogsaa leve, og der er i Forvejen rigeligt med Afgifter, de skal svare.

Saa har jeg endnu kun en enkelt Bemærkning at gøre med Hensyn til An- tallet af Beværtningssteder. Det fremgaar af det foreliggende Materiale, at Antallet har været stigende ude i Landkommunerne — jeg tror, det i Løbet af den sidste halve Snes Aar er steget med et Par Hundrede —, men jeg maa tilstaa, at denne Stigning ikke vækker nogen som helst Bekymring hos mig, thi jeg anser det for givet, at det er en Følge af

det stigende Rejseliv, af Automobilismens Vækst. Det er utvivlsomt i væsentlig Grad for de rejsendes Skyld, disse Trak- tørsteder er kommet, derimod ikke for den bofaste, den stedlige Befolknings Skyld. I Købstæderne har der i samme Periode været en lille Tilbagegang i Udskænkningsstedernes Antal; det var det ærede 6te landstingsvalgte Medlem jo ogsaa inde paa, og han nævnte, at Regelen i den nugældende Lov er, at der kun maa være eet Udskækningssted i Købstæderne for hver 450 Indbyggere. Dette Tal er imid- lertid nu for de større Købstæders Ved- kommende hævet op til 550 Indbyggere som Minimum pr. Udskækningssted, men jeg vil gerne have Lov til at rose den højtærede Minister for det Maadehold, der paa dette Omraade er udvist, idet han har opretholdt Tallet 450 som stadig gæl- dende for de smaa Købstæder; thi i ad- skillige af disse har man fra gammel Tid et ret betydeligt Antal Udskækningssteder, og det er ikke saadan at faa disse ind- draget i en Haandevending. Man maa nemlig ikke glemme, at naar man ind- drager en saadan Bevilling, rokker man ved en Families Eksistens, og for saa vidt Virksomheden har været knyttet til en bestemt Ejendom, vil man ogsaa let ved Inddragningen paaføre ikke blot Ejeren, men ogsaa Kautionister eller Kreditorer væsentlige Tab. Jeg maa efter de Er- faringer, jeg har gjort paa dette Omraade, og med mit Kendskab til Forholdene i de mindre Købstæder erklære mig tilfreds med Reglerne, saaledes som de nu fore- ligger formulert.

Ja, det var kun nogle enkelte smaa Anmærkninger, jeg vilde gøre. Jeg sagde allerede til at begynde med, at det ikke var min Hensigt at udtale Ønske om Æn- dringer i noget af disse Tilfælde. Jeg maa indstille det foreliggende Lovforslag til uforandret Vedtagelse her i Tinget. Paa Grundlag af den Lovgivning, som Lovfor- slaget er et Led i, vil den heldige Udvik- ling, vort Samfund har haft paa dette be- tydningfulde Omraade, ogsaa kunne fort- sættes i den kommende Tid.

Hendriksen: Det er med Tilfreds- hed, jeg konstaterer, at det foreliggende Lovforslag paa alle væsentlige og afgø- rende Punkter er i Overensstemmelse med det af Alkoholkommissionen i Juni for- rige Aar i en Betænkning til Handels- ministeren fremsatte Forslag. De Ændrin- ger, Forslaget undergik i Handelsministe- riet, var i Realiteten alle uden større Be-